

[Bækgaard.]

at naar de store Indkomster nu fortrinsvis findes i Hovedstaden, saa kan det ikke være anderledes.

Den Forskel, der gøres mellem Forsørgere og Ikke-Forsørgere i Henhold til de Ændringsforslag, som er gennemført i Folketinget, betyder en Forbedring, som man kun kan være tilfreds med, bortset fra, at Bestemmelsen nok vil besværliggøre Administrationen.

Aktieselskaberne skal jeg ikke sige meget om; de fik jo en stærk Stigning i deres Skatter, da vi sidst foretog en stor Forhøjelse ved Indførelse af Udbytte- og Restrate, medens der ikke den Gang blev indført nogen særlig Merindkomstbeskatning. Denne Merindkomstbeskatning indføres nu paa en saadan Maade, at der ogsaa der kan gives Eksempler paa, at Skatterne kan tage hele Indkomsten.

Brugsforeningerne og andre kooperative Foreninger er ligesom Aktieselskaberne taget med denne Gang til Merindkomstbeskatning. Nu tror jeg ikke, at der hos disse findes Merindkomst i nogen synderlig Udstrækning. Beregningen over Udbyttet viser da heller ikke noget stort Beløb. Den foretagne Ændring, som indførtes ved Behandlingen i Folketinget, kan jo nok forøge Udbyttet noget, men jeg tror ikke paa nogen videre Merindkomst der, og saa kan Udbyttet jo heller ikke blive stort. Der er til Tider — ikke mindst i den senere Tid — talt og skrevet meget om Brugsforeningernes Beskatning og stillet Krav om betydelig større Udnyttelse. Til dette ønsker jeg gerne at sige, at jeg tror der inden for mange Kredse er en forkert Opfattelse af, eller lad mig sige en Overvurdering af, hvilket Skatteobjekt Brugsforeningerne er. Nu ønsker jeg ikke at gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt og hvordan disse Foreninger under de forskellige Former bør beskattes og efter hvilke Principper; det mener jeg bør grundigt undersøges og overvejes, saaledes som jeg ogsaa har Indtryk af, den højtærede Finansminister ønsker det, paa et bredere Grundlag, maaske helst i et dertil sammensat Udvalg, hvor de forskellige Synspunkter kan gøre sig gældende og behandles.

Saaledes som Beskatningen af Brugsforeningerne nu foregaar, er det nærmest efter Formen; som bruges for Selskaber, idet dog en grundlæggende Faktor, nemlig Aktiekapitalen, mangler. Fra mange Kredse, navnlig inden for Handelsstanden, lyder Kravet: de skal beskattes ligesom vi. Og Kravet fremsættes, som om der ingen Skat

svarede i Øjeblikket. Det sidste er jo ikke rigtigt. Der er ikke saa stor Forskel paa de egentlige Brugsforeninger, der findes ude paa Landet, og Købmændene, som udfylder samme Mission, i Henseende til deres Skatteydelse.

I min Skattekreds findes 22 Brugsforeninger, som sidste Aar i Gennemsnit svarede godt 400 Kr. i Statsskat. Undersøger jeg saa, hvad et lignende Antal Købmænd, som virker under samme Vilkaar, svarer i Statsskat, saa kommer de op paa mellem 500 og 600 Kr. Men i en Købmandsforretning er der en Person, som er knyttet til og beskattes sammen med Forretningen, hvorimod en Uddeler i en Brugsforening beskattes særskilt og han svarer i dette Tilfælde gennemsnitlig 200 Kr. Dette Beløb maa tillægges Brugsforeningens Skat, for at den kan være lige med Købmandsforretningens. Jeg mener derfor ikke, der bliver megen Forskel — dermed være ikke sagt, at der ikke kan findes andre Former, som maaske bedre kunde træffe det rigtige, men jeg tror ikke, der er meget Grundlag for den Kritik, som undertiden øves paa dette Omraade. Med Hensyn til de store Sammenslutninger, hvor der opsamles Reserver og Værdier, trænges der maaske mere til en grundig Undersøgelse af, hvorvidt den gældende Form er den rigtige. Lad os derfor faa hele Spørgsmaalet fordomsfrit undersøgt.

Jeg skal ikke gaa mere i Enkeltheder, men slutte med at sige, at saaledes som Forholdene nu engang ligger, maa vi have dette Lovforslag gennemført sammen med de andre, men jeg henstiller, at man i et Udvalg søger med den højtærede Finansministers Medvirken at naa frem til mere Klarhed over Virkningerne paa de Punkter, som jeg nu har paapeget, og eventuelt prøver, om Hensigten naas.

Stein: Under den forrige Krig kom vi jo her i Landet ud for en løssluppen Spekulation, som drev Aktier og andre Værdier op i fantastiske Højder. Hvad der senere hen fulgte, vil endnu være i levende Erindring. Heldigvis har det udviklet sig paa en anden Maade denne Gang. Selv om vi ikke har undgaaet Forskydninger i Priser og Værdier, har vi dog haft et nogenlunde fast Hold i Udviklingen, men man kan ikke se bort fra, at den Pengerigelighed, som er et dominerende Træk i Tiden, rummer Farer for en inflatorisk Bevægelse, som vil kunne undergrave Kroneværdien. Danmarks Nationalbank, som har Ansvaret for Landets Pengevæsen, har ogsaa gentagende peget